

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 13C/230/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815211503
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Hašková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3815211503.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou Mgr. Mariannou Haškovou, v právnej veci navrhovateľa: J. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., S. cesta XA/XXX, proti odporcovi: T. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., S. cesta č. XA/XXX, o zaplatenie 150,85 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie nad sumu 150,85 eura z a s t a v u j e.

Súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n a v a.

Súd p r i z n a v a navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Prievidza dňa 01.07.2015 domáhal zaplatenia sumy 93,80 eura s tým, že odporcu riadne neoznačil. Svoj návrh doplnil písomným podaním zo dňa 23.07.2015, kde návrh rozšíril o zaplatenie aj sumy 47,05 eura, no rovnako odporcu riadne neoznačil ani na výzvu súdu podľa § 43 ods. 1 OSP.

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 17.08.2015 č. k. 13C/230/2015-7 podanie navrhovateľa zo dňa 01.07.2015 odmietol.

Proti predmetnému uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ a zároveň svoje podanie, ktoré mohlo byť návrhom na začatie konania doplnil tak, že od odporcu žiada zaplatiť sumu 93,80 eura a sumu 47,05 eura a 10% za omeškanie od 01.06.2015 do zaplatenia. Vzhľadom na uvedené súd uznesením zo dňa 27.10.2015 č. k. 13C/230/2015-16 zrušil uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 17.08.2015 č. k. 13C/230/2015-7.

Svoj návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že umožnil odporcovi odoberať elektrickú energiu v období od novembra 2014 do 01.06.2015 a odporca mu ostal dlžný sumu 93,80 eura, ako aj nedoplatok za elektrickú energiu v sume 47,05 eura a 10% navyše za omeškanie, a to od 01.06.2015 do zaplatenia. Návrh upravil aj na pojednávaní dňa 19.02.2016, kde sa od odporcu domáhal už len zaplatenia sumy 150,85 eura bez akéhokoľvek navýšenia.

Súd pripustil zmenu návrhu a zároveň zastavil konanie nad sumu 150,85 eura, keďže odporca so zastavením konania súhlasil.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa vyjadril písomne dňa 18.11.2015, ako aj na pojednávaní dňa 19.02.2016. S návrhom navrhovateľa nesúhlasil a tvrdil, že navrhovateľovi nedlhuje žiadnu sumu. Poukázal na to, že je pravdou, že od navrhovateľa odoberali energiu cca 3,5 mesiaca s tým, že mu mali mesačne za elektrinu dať sumu 50,- eur. Celkom mu zaplatili sumu 155,- eur a žiadni dlh voči navrhovateľovi nemajú.

Súd prejednal a rozhodol vec na pojednávaní dňa 19.02.2016.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, odporcu, svedkov Q. U. a I. K. a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä: návrhom, prílohami k návrhu, uznesením OS Prievidza zo dňa 14.07.2015 č. k. 13C/230/2015-4, doplnením návrhu zo dňa 28.07.2015, uznesením OS Prievidza zo dňa 17.08.2015 č. k. 13C/230/2015-7, odvolaním zo dňa 02.09.2015, uznesením OS Prievidza zo dňa 14.09.2015 č. k. 13C/230/2015-10, podaním navrhovateľa doručené dňa 19.10.2015, podaním navrhovateľa zo dňa 12.10.2015 doručené dňa 19.10.2015, uznesením OS Prievidza zo dňa 27.10.2015 č. k. 13C/230/2015-16, vyjadrením odporcu zo dňa 18.11.2015, čestným prehlásením, lustráciou navrhovateľa v Sociálnej poisťovni, tlačivom pre oslobodenie od súdnych poplatkov a ostatným obsahom spisu, pričom zistil nasledujúci skutkový a právny stav veci:

Účastníci konania bývajú v jednom bytovom dome na adrese L., S. cesta č. XA, pričom navrhovateľ býva v byte č. XXX a odporca s rodinou v byte č. XXX. Podľa navrhovateľa sa v období od novembra 2014 do mája 2015 dohodol s odporcom, že odporca sa napojí odberom elektrickej energie na navrhovateľa a mesačne mu bude preplácať mesačné zálohy na elektrinu, ktoré mal navrhovateľ v tom období vo výške cca 60,- eur. Avšak odporca zostal navrhovateľovi dlžný sumu 93,80 eura titulom zálohových platieb za elektrinu a sumu 47,05 eura titulom nedoplatku za elektrinu, ktorý navrhovateľovi vznikol z dôvodu, že odporca bol u neho napojený na odber elektrickej energie. Odporca však tvrdil, že od navrhovateľa odoberal elektrickú energiu len cca 3,5 mesiaca, pričom boli dohodnutí, že mu mesačne zaplatí sumu 50,- eur. Odporca tvrdil, že navrhovateľovi zaplatil celkom sumu 155,- eur, a preto mu už nedlhuje žiadnu sumu. Navrhovateľ nepredložil do súdneho spisu žiadnu písomnú zmluvu, resp. dohodu uzavretú medzi nim a odporcom. Vykonaním dokazovaním mohol súd ustáliť zo zhodných vyjadrení účastníkov len to, že existovala medzi navrhovateľom a odporcom dohoda, podľa ktorej sa odporca napojil od navrhovateľa na odber elektrickej energie. Sporné však zostalo, koľko mal odporca mesačne uhrádzať za túto službu navrhovateľovi, aké dlhé obdobie odporca takto odoberal elektrickú energiu od navrhovateľa, koľko odporca už zaplatil navrhovateľovi za túto službu a predovšetkým to, či odporca dlhuje alebo nedlhuje navrhovateľovi uvedeným titulom nejakú sumu. Zo svedeckej výpovedi svedkyne Q. mal súd za preukázané len existenciu dohody navrhovateľa a odporcu o odoberaní elektrickej energie odporcom od navrhovateľa, čo však medzi účastníkmi konania nebolo sporné. To, ako dlho (odkedy a dokedy) odoberal odporca elektrickú energiu od navrhovateľa, navrhovateľ v tomto konaní nepreukázal a rovnako nepreukázal ani existenciu dohody o výške úhrady zo dohodnutý odber. Navrhovateľ nepredložil do spisu žiadnu zmluvu, resp. dohodu uzavretú medzi nim a odporcom, ani nijako inak nepreukázal, že odporca mu dlhuje ním uplatnenú sumu 150,85 eura.

Podľa § 120 ods. 1 OSP, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 153 ods. 1 OSP, súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

V sporovom občianskom súdnom konaní sa uplatňuje prejednacia zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporovom občianskom konaní spočíva v zodpovednosti účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia účastníka, tento dôkazné bremeno neuniesol, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je

umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, keď neboli preukázané určité skutočnosti, významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 101 a v § 120 ods. 1 prvej vety OSP alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka, účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Záväzkový právny vzťah je právny vzťah, z ktorého jedna strana (dlžník) je povinná druhej strane (veriteľovi) z daného dôvodu niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť, a táto je oprávnená to požadovať. Z hľadiska dlžníka sa povinnosť plniť nazýva dlhom, záväzkom, povinnosťou a z hľadiska veriteľa právo vyžadovať plnenie sa nazýva pohľadávkou, právom. Záväzkový právny vzťah musia tvoriť najmenej dva subjekty. Jeden z nich je subjektom práva a druhý subjektom povinnosti. Pritom však subjekt práva (veriteľ) má spravidla nielen právo, ale zároveň aj povinnosť, a subjekt povinnosti (dlžník) má nielen povinnosť, ale súčasne aj právo. V záväzkovom právnom vzťahu musí mať každý z jeho subjektov iné postavenie, spravidla opačné, t.j. jeden z nich je veriteľom druhého a druhý je dlžníkom prvého. Záväzkový právny vzťah musí mať teda nielen dva subjekty, ale súčasne aj dve strany. V záväzkovom právnom vzťahu sú subjekty práv a povinností individuálne určité. Právo aj povinnosť sú tu v určitom pomere, preto sa záväzkové právne vzťahy označujú ako relatívne právne vzťahy. Subjekty záväzkového právneho vzťahu sú teda vždy individuálne určené. So záväzkami je vo všeobecnosti spojené právo uplatniť ich na súde žalobou (návrhom).

Na základe vykonaného dokazovania a po vyhodnotení každého dôkazu jednotlivo a všetkých dôkazov vo vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný. Z navrhovateľom predložených dôkazov nevyplývajú navrhovateľom tvrdené skutočnosti, resp. navrhovateľ nepredložil do súdneho spisu žiadne relevantné dôkazy, ktoré by preukazovali dôvodnosť ním uplatneného nároku. Z predložených dôkazov vyplýva len to, že sa navrhovateľ a odporca dohodli, že sa odporca napojí od navrhovateľa na odber elektrickej energie a že odporca mu za tento odber bude platiť. Vykonaním dokazovaním však nebolo zo strany navrhovateľa preukázané ako sa navrhovateľ dohodol s odporcom najmä o dĺžke obdobia napojenia na odber elektrickej energie, ako aj na odplate za takéto napojenie. Navrhovateľ teda nepreukázal ako dlho odberal odporca od neho elektrickú energiu, koľko fakticky elektrickej energie odporca spotrebovala a ani to, koľko mal odporca povinnosť mu na základe ich dohody za tento odber zaplatiť. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ neunesol v konaní dôkazné bremeno a súd jeho návrhu z uvedeného dôvodu nemohol vyhovieť.

Súd záverom tiež poznamenáva, že dohoda medzi navrhovateľom a odporcom sa mala týkať neoprávneného napojenia odporcu na odoberanie elektrickej energie od navrhovateľa. Keďže ide o neoprávnený odber elektrickej energie odporcom od navrhovateľa, nie je takýto odber chránený právom, a teda ani súd by mu nemohol poskytnúť súdnu ochranu.

Podľa § 96 ods. 1 OSP, navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Keďže po zmene návrhu navrhovateľom na pojednávaní dňa 19.02.2016 sa navrhovateľ domáha menej, t. j. nedomáha sa už zaplata 10% omeškania od 01.06.2015 do zaplata, súd konanie v časti, v ktorej pôvodný návrh presahuje návrh navrhovateľa po jeho zmene podľa § 96 ods. 1 až 3 OSP zastavil.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 OSP tak, že v celom rozsahu úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadne trovy konania neuplatnil a ani mu doteraz žiadne trovy konania nevznikli.

Podľa § 138 ods. 1 OSP, na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Navrhovateľ písomným podaním doručeným súdu dňa 28.07.2015 požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. Svoju žiadosť doplnil vyplneným tlačivom pre dokladovanie pomerov účastníka konania pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Z predložených dokladov súd zistil, že navrhovateľ poberá len starobný dôchodok vo výške 335,60 eura, z ktorého uhrádza nájom v sume 177,- eur mesačne, spláca pôžičku v Poštovej banke, a.s. v sume 50,- eur mesačne, platí za elektrinu sumu 62,- eur mesačne, spláca náklady na advokáta v sume 10,- eur mesačne, platí poisťku v sume 7,- eur a dopláca za lieky podľa toho, ako mu to ten, ktorý mesiac dovolí. Vzhľadom na uvedené súd priznal navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu podľa § 138 ods. 1 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd v Trenčíne.

V zmysle § 205 ods. 1 a 2 OSP, sa v odvolaní má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.